

Bindestrek og tankestrek

Skal en si noe så generelt at en eller annen kanskje finner unntak, kan en si at bindestrek brukes ved deler av ord, tankestrek brukes ved hele ord.

Ett eksempel som dekker begge deler, kan være «en vinn?vinn-situasjon». En uttaler det ikke «vinnvinn» som om det var ett ord, men «vinn vinn», følgelig tankestrek. Men så uttaler en hele sammensetningen «vinn?vinn-situasjon», så der kommer bindestreken inn. Har en først fått øye på slike sammenstillinger, kan en ha god nytte av å la tankestreken representere uttalen.

Et innskudd i setningen skal skilles ut fra resten av den med komma eller tankestrek, både foran og etter. Mange glemmer tankestreken etter og setter komma – som er feil – eller bindestrek, fordi de er mest vant til den. Det ser slurvete ut. En lurert rett og slett på hvor nøyaktig forfatteren er med andre ting.

Tankestrek skal stå mellom to tall som betegner fra?til: Henrik Ibsen (1828?1906); *Tidsskrift for Norsk Psykologforening* 14(3), 45–90.

En redaktør vet ikke sin arme råd når det står «i helse og livskontekst». En har en mistanke om at det er ment «helsekontekst» også, og at bindestreken som er «plassholder» for leddet er sløffet i det ene ordet fordi det også står i det andre. Likedan i «rolleutforming og eflleksjoner»; mon det ikke er ment «rollerefleksjoner»? Men kan språkvaskeren være sikker? Nei det kan han ikke, det er best han skriver en merknad og spør. Både han og forfatteren kunne vært spart for det.

Dag Gundersen, ordbokredaktør og professor i nordisk språkvitenskap